

Jitka Stárková: Vznik ústavy 1920 (Bakalářská práce, Ústav politologie FF UK Praha 2012)

Posudek

Název této práce působí trochu zavádějícím dojmem. Autorka si totiž jako téma své bakalářské práce vybrala vznik první československé ústavy v roce 1920 a zároveň i podíl reprezentanta agrární strany, ministra vnitra a pozdějšího premiéra Antonína Švehly na její tvorbě. Švehlovo jméno se však v názvu nenalézá.

V zásadě si myslím, že předkládaná práce splňuje všechny nároky kladené na tento typ práce. A jako takovou ji plně doporučuji k obhajobě. Na více jak padesáti stranách textu se autorka věnuje jak popisu politických osudů Antonína Švehly, tak procesu vzniku ústavy, kdy tato problematika je rozdělena do dvanácti kapitol, kdy autorka prvních pět kapitol věnuje Antonínovi Švehlovi. Následující čtyři kapitoly, jsou zaměřeny na proces vzniku ústavy a poslední dvě kapitoly se věnují korespondenci Antonína Švehly ve věci ústavy a analyzují jeho roli při tvorbě ústavního dokumentu.

Z mého pohledu je toto téma pro poznání politického vývoje meziválečného Československa zásadní a lze jen litovat, že moderní politická biografie Antonína Švehla dodnes neexistuje. Švehlovy zásluhy o ústavu jsou dodnes nedocenené. Kromě výběru tématu oceňuji i jistou čtivost textu

Moje pozitivní hodnocení neznamená ovšem, že bych neměl k předkládanému textu. Pominuli drobné stylistické chyby, které sebou psaní takového textu zákonitě přináší, pak první velký problém vidím již v samotném názvu. Jako jistý problém vidím i ovšem i tu skutečnost, že autorka šla relativně málo do pramenů. Text působí rovněž silně kompilačním dojmem. Mnohé je nerozvedeno a mnohé působí až příliš popisně. Autorka se také málo ptá a málo přemýšlí o dané problematice.

Jistý nedostatek rovněž vidím i ve výběru pramenů a literatury. Stranou její pozornosti zůstal v zásadě dobový tisk, stejně jako velká řada memoárových textů aktérů prvorepublikové politiky (srovnej např. hodnocení Františka Ježka). Lze také jen litovat, že autorka více nevyužila materiálů z Archivu Kanceláře prezidenta republiky, Archivu Ústavu T. G. Masaryka či velmi cenných fondů pro poznání Švehlovy činnosti jako je například f. Ministerstvo zahraničních věcí – výstřížkový archiv nebo Josefa Schiezsla a řady dalších uložených v Národním archivu.

Z důvodů těchto mých výhrad hodnotím tuto předkládanou práci jen jako velmi dobrou.